

Arrest

nr. 299 938 van 11 januari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 15 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 11 september 2023.

Gelet op de beschikking van 21 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 oktober 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat M. WARLOP.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond megedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker, die verklaart afkomstig te zijn uit Irak, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)” van 3 mei 2023 waarbij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) zijn huidig vijfde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaart op grond van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd immers geoordeeld dat er geen geloof gehecht kon worden aan de door hem voorgehouden vervolging door de Iraakse overheden omwille van zijn vertrek bij de politiediensten zonder zijn legitimatiebewijs of badge te hebben ingediend. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bevestigd in het arrest nr. 186 179 van 27 april 2017.

In het kader van zijn derde en vierde verzoek voegt hij eraan toe dat hij gekend was in Irak omwille van zijn kritische posts op sociale media tegen de Iraakse overheid; hierom zou hij veroordeeld zijn en zijn echtgenote bedreigd.

In het kader van zijn huidig vijfde verzoek verwijst verzoeker naar de elementen die hij reeds heeft aangehaald in het kader van zijn vorige verzoeken, namelijk dat hij veroordeeld is in Irak omwille van zijn vertrek bij de politiediensten en hij problemen riskeert omwille van zijn activiteiten op sociale media.

Ter staving van zijn huidige vijfde beschermingsverzoek legt hij twee arrestatiebevelen neer, allebei in kopie: één van de rechtbank van Al-Nassiriyah d.d. 1 augustus 2021 en één van de rechtbank van Basra d.d. 25 januari 2022.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

In de bestreden beslissing wordt vooreerst op goede gronden gemotiveerd dat het zonder meer volharden in en herhalen van feiten die hij voorheen reeds heeft aangehaald, en die aldus reeds beoordeeld werden, er geenszins toe kan leiden dat de eerdere appreciatie van zijn asielverzoek zal worden omgevormd. De neergelegde arrestatiebevelen al evenmin vermits deze slechts beperkte bewijswaarde genieten. De loutere verklaring dat hij een dreigend privé-bericht op Twitter kreeg, zonder enig tastbaar bewijs is tevens onvoldoende om alsnog tot een positieve beoordeling van verzoekers beschermingsverzoek te besluiten. Verder oordeelt de commissaris-generaal dat verzoekers bemerking dat hij hier in België in een moeilijke situatie zit, geen toekenning van een internationale beschermingsstatus rechtvaardigen.

De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen die de verzoeker aanbracht in het kader van zijn huidig volgend beschermingsverzoek, dat zij deze afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

5. Door aan te klagen dat de verwerende partij zich niet buigt over de inhoud van de arrestatiebevelen, doet verzoeker vooreerst geen afbreuk aan de pertinente overwegingen dat dit loutere fotokopieën betreffen en hij voortbouwt op verklaringen die reeds ongeloofwaardig werden bevonden door de commissaris-generaal. De eventuele moeilijkheid om aan documenten te geraken zoals door verzoeker opgeworpen (verklaring volgend verzoek 31 januari 2023, vraag 17), neemt bovendien niet weg dat de authenticiteit van fotokopieën niet kan worden nagegaan gezien deze mits knip- en plakwerk gemakkelijk te fabriceren zijn en hoe dan ook slechts beperkte bewijswaarde genieten. Bovendien gaat verzoeker met

dit verweer voorbij aan de overige vaststellingen in de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem voorgelegde arrestatiebevelen. Zo laat hij niet toe de asiendiensten te verifiëren langs welke – al dan niet betrouwbare kanalen – hij aan deze twee stukken is geraakt. Verzoeker klaagt aan dat hem bij de DVZ niet gewezen werd op het belang ervan, maar laat ook in zijn verzoekschrift nog steeds na open kaart te spelen hoe hij aan deze kopieën is gekomen. Verzoeker biedt verder geen klaarheid waarom hij niet eerder in staat was deze documenten in kopie neer te leggen, aangezien zijn voorgaande verzoek dateert van augustus 2022 en deze documenten toen al waren uitgevaardigd.

Vermits deze arrestatiebevelen slechts beperkte bewijswaarde genieten, kunnen zij verzoekers verklaringen geen kracht bijzetten en zijn zij niet in staat om de eerdere beoordeling van het CGVS om te buigen, met name dat geen geloof wordt gehecht aan dat beweringen dat hij veroordeeld is in Irak omwille van zijn vertrek bij de politiediensten en hij problemen riskeert omwille van zijn activiteiten op sociale media. Louter voortbouwen op eerder ongeloofwaardig bevonden motieven, volstaat hiertoe evenmin. De in het verzoekschrift bijgebrachte landeninformatie waaruit blijkt dat personen die kritiek leveren op de Iraakse overheid, alsook hun familieleden, het risico lopen vervolgd te worden, kan verder niet dienstig in rekening worden gebracht ter staving van verzoekers vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade, nu verzoeker in gebreke blijft deze in concreto aannemelijk te maken en deze aldus aan de algemene informatie te verbinden.

Voor het overige komt hij niet verder dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder concrete aanvaardbare of plausibele verklaringen aan te voeren die de pertinente motieven zoals samengevat onder punt 4, weerleggen of ontkrachten.

6. Wat betreft een reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, c) van de Vreemdelingenwet, wordt de analyse van de commissaris-generaal in het licht van de actuele objectieve landeninformatie die in de bestreden beslissing aangereikt wordt, door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat, gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn plaats van herkomst in Irak, in casu de veiligheidssituatie in de provincie Thi Qar moet worden beoordeeld.

In het licht van de actuele objectieve landeninformatie die in de bestreden beslissing aangereikt wordt, wordt de analyse van de commissaris-generaal door de Raad overgenomen. De Raad concludeert samen met de commissaris-generaal dat er actueel voor burgers in de zuidelijke provincie Thi Qar geen reëel risico aanwezig is om het slachtoffer te worden een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Dit wordt ook bevestigd in de EUAA Country Guidance Note over Irak van juni 2022 (p. 221). Een verder onderzoek naar persoonlijke omstandigheden in dit kader dringt zich dan ook niet op. Verzoeker brengt geen afdoende concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn of die de gemaakte appreciatie in een ander daglicht stelt. In zoverre hij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, en in het bijzonder Thi Qar, betwist en informatie bijbrengt die van recentere datum is dan de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert, wijst de Raad er op dat de loutere vaststelling dat er zich nieuwe (veiligheids)incidenten voordoen in een regio die op grond van de omstandige, veelvoudige, specifieke en nauwgezette informatie waarop het EUAA rapport van juni 2022 gestoeld is als relatief veilig bestempeld wordt, op zich niet aantoonst dat de feitelijke vaststellingen in dit rapport niet langer actueel of correct zouden zijn. Er dienen immers diverse objectieve elementen in ogenschouw te worden genomen om het reële risico zoals voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, zoals het aantal gevallen burgerslachtoffers, het aantal incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de partijen in het conflict, de doelwitten die daarbij beoogd worden, zelfmoordaanslagen in burgerwijken, enz. Bovendien toont verzoeker, met de verwijzing naar informatie welke recent is dan diegene waarop de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd, nog niet aan dat de kans aanzienlijk groter is dat hij voor erkenning in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De door verzoeker bijgebrachte persartikels, zijn immers niet van aard om te doen besluiten dat de appreciatie van de aard, draagwijdte en gevolgen van de situatie in Thi Qar zoals beschreven in de EUAA Country Guidance Note over Irak van juni 2022 niet langer correct of redelijk zou zijn, doch liggen evenwel in dezelfde lijn.

7. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 23 oktober 2023 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1738 legt de eed af en tolkt Arabisch

De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen.

Adv VzP stelt dat VzP erop stond om vandaag aanwezig te zijn, zelf heeft ze geen nieuwe elementen, VzP blijft bij haar standpunt dat ze niet veilig kan terugkeren en gaat dus steeds op zoek naar elementen om dit te bewijzen, terwijl het CGVS deze dan weer onvoldoende vindt in het licht van de eerdere uitspraak ten gronde.

VzP stelt al haar papieren en documenten intussen allemaal te hebben afgegeven, zij was lid van de Iraakse veiligheidstroepen en heeft intussen in verschillende Europese landen een vraag tot internationale bescherming gedaan, behalve in Duitsland. Zij brengt sinds 2019 verslag uit over diverse religies in Irak, via de sociale media. Zij wordt dan ook bedreigd en ook haar familie in Irak wordt bedreigd. De CGVS heeft niet naar haar geluisterd, zij heeft respect voor alle religies maar is zelf ongelovig en wil daar graag over schrijven. Zij was een moslim maar nu niet meer. Ze vindt het oneerlijk dat het CGVS haar dossier heeft gesloten, dit is een onderdrukking van haar rechten. Nu is ze gestopt met schrijven omwille van haar familie en haar kinderen in Irak, die omwille van hun ongelovige vader aldaar bedreigd worden. Als “grap” vraagt ze waarom de CGVS haar niet kan ondervragen in het bijzijn van een imam of een andere religieuze leider om dan te achterhalen of zij een ongelovige is. Een andere manier om haar ongelovig zijn te bewijzen heeft ze niet. Ze heeft al geschreven op Facebook over een kracht maar er is geen god, dit brengt haar in gevaar. Ze wordt hierom geminacht door haar vrienden, maar zij wil blijven schrijven. Zij herhaalt dat het CGVS haar niet uitgenodigd heeft om te luisteren waarom zij ongelovig is geworden. Er is een gerechtelijke beslissing in Irak die haar bij verstek heeft veroordeeld tot een gevangenisstraf.”

5. Verzoeker brengt ter zitting, met voormelde argumentatie, geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 5 september 2023.

5.1. Verzoeker, die op 1 oktober 2015 zijnde meer dan acht jaar (en 4 verzoeken) geleden een eerste verzoek om internationale bescherming indiende in België, diende zijn huidig vijfde verzoek om internationale bescherming in op 22 november 2022, net iets meer dan een maand later na de negatieve (niet-ontvankelijkheids)beslissing van het CGVS in het kader van zijn vorig, vierde verzoek om internationale bescherming waartegen hij niet in beroep ging.

5.2. In voornoemde beschikking wordt in navolging van het CGVS vastgesteld dat verzoeker bij zijn huidige vijfde verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen bijbrengt (in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet) die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 of artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.3. Verzoeker, die op 9 september 2023 naar aanleiding van de in voormelde beschikking genomen grond verzocht te worden gehoord, gaat ter zitting echter niet, laat staan concreet, in op de grond in die beschikking 39/73 van 5 september 2023, minstens doet hij geen moeite/poging om de inhoud ervan van concrete en inhoudelijke repliek te voorzien.

Het doel van een vraag tot horen bestaat er echter in om ter zitting concreet uiteen te zetten met welke gronden in de beschikking men het niet eens is en waarom. Door louter eerder aangehaalde elementen en argumenten te herhalen waarmee reeds terdege rekening werd gehouden, zonder echter ook maar enigszins concreet in te gaan op en enige concrete repliek te formuleren met betrekking tot de inhoud/gronden van de beschikking, blijft verzoeker hiertoe evenwel manifest in gebreke. Een verzoek tot horen strekt er niet toe om nieuwe argumenten of middelen bij te brengen, noch om zaken/elementen aan te halen uit vorige verzoeken om internationale bescherming waarover reeds werd geoordeeld en waarvoor de beslissingen definitief zijn.

5.4. In de beschikking van 5 september 2023 wordt o.a. vastgesteld dat, wat de bij huidige vijfde verzoek om internationale bescherming voorgelegde elementen, met name verzoekers verklaringen en door hem neergelegde documenten en bijgebrachte info betreft: *“Vermits deze arrestatiebevelen slechts beperkte bewijswaarde genieten, kunnen zij verzoekers verklaringen geen kracht bijzetten en zijn zij niet in staat om de eerdere beoordeling van het CGVS om te buigen, met name dat geen geloof wordt gehecht aan dat beweringen dat hij veroordeeld is in Irak omwille van zijn vertrek bij de politiediensten en hij problemen riskeert omwille van zijn activiteiten op sociale media. Louter voortbouwen op eerder ongeloofwaardig bevonden motieven, volstaat hiertoe evenmin.*

De in het verzoekschrift bijgebrachte landeninformatie waaruit blijkt dat personen die kritiek leveren op de Iraakse overheid, alsook hun familieleden, het risico lopen vervolgd te worden, kan verder niet dienstig in rekening worden gebracht ter staving van verzoekers vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade, nu verzoeker in gebreke blijft deze in concreto aannemelijk te maken en deze aldus aan de algemene informatie te verbinden.” Zoals eerder opgemerkt, gaat verzoeker hier ter zitting niet op in, doch laat hij de gronden van de beschikking inhoudelijk geheel ongemoeid, waardoor hij er geen afbreuk aan doet.

5.5. In zoverre verzoeker zich een profiel van activist wil aanmeten, waarbij hij op activiteiten op sociale media wijst, benadrukt de Raad dat verzoeker dit ook al eerder bij zijn vorige verzoeken deed, met name bij zijn derde en vierde verzoek om internationale bescherming, in het kader waarvan werd vastgesteld en geoordeeld dat hij hiermee geen nood aan internationale bescherming aantoonde. Die beslissingen zijn vaststaand en definitief. Verzoeker brengt bij zijn huidige vijfde verzoek om internationale bescherming geen concrete elementen bij die heden anders doen oordelen. Zijn activiteiten op sociale media betreffen, net als waar hij voorhoudt om die reden in zijn land van herkomst voor vervolging te vrezen, louter blote beweringen waarmee hij geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade aantoonde.

Verzoeker blijft aldus bij zijn huidige vijfde verzoek om internationale bescherming eerdere verklaringen herhalen, zonder deze echter te onderbouwen, hetgeen in de huidige stand van zaken kan worden verwacht. Zijn huidige vijfde verzoek om internationale bescherming, eind 2022 oftewel 7 jaar na zijn eerste verzoek om internationale bescherming in België ingediend, lijkt er louter op te zijn gericht zijn verblijf in Europa in stand te houden. In dit verband bemerkt de Raad nog dat verzoeker eerder op 24 augustus 2021 een beslissing kreeg tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater), en dat verzoeker bij zijn beroep tegen die beslissing bot ving. Bij arrest nr. 266 856 van 18 januari 2022 werd dat beroep verworpen. Ook eerder al op 7 oktober 2019 ontving verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten, waaraan hij geen gevolg gaf, doch dit eveneens volledig in de wind sloeg.

Het begrip ‘politieke overtuiging’ houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3, § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip ‘politieke overtuiging’ ruim moet worden uitgelegd en elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs

rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt. De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, *Migracijos departamentas*, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR), 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49). Zoals eerder vastgesteld, brengt verzoeker bij huidige vijfde verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aan waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst Irak, omwille van zijn standpunten of om andere redenen, wordt vervolgd of er vervolging dreigt. Daarenboven verklaart verzoeker op zitting uitdrukkelijk heden/inmiddels te zijn gestopt met schrijven.

5.6. Wat betreft voorts het uitgebreide betoog van verzoeker ter zitting geen moslim meer te zijn en ongelovig te zijn (geworden), volstaat het vast te stellen dat verzoeker tijdens zijn gehoor in het kader van zijn huidige vijfde verzoek om internationale bescherming de vraag naar zijn religie, uitdrukkelijk met: *“Islam”* beantwoordde (zie Verklaring volgend verzoek van 31 januari 2023). Verzoeker kan het CGVS dan ook geenszins, laat staan op ernstige wijze verwijten geen rekening te hebben gehouden met het feit dat hij geen moslim meer zou zijn, maar ongelovige. Verzoeker maakte in zijn verzoekschrift evenmin gewag van het feit dat hij de islam zou hebben afgezworen, zoals hij ter zitting plots voorhoudt. Dat hij er nu pas, dermate laat en op een dergelijke algemene wijze mee op de proppen komt, is laattijdig en niet ernstig.

5.7. Verzoeker merkt ter zitting nog op al zijn papieren en documenten intussen allemaal te hebben afgegeven, hetgeen gelet op de medewerkingsplicht van hem bovendien wordt verwacht en niet verwonderlijk is gelet op de vaststelling dat zijn huidige vijfde verzoek op dezelfde elementen is gebaseerd als die eerder bij zijn vorige verzoeken om internationale bescherming aangehaald, zonder dat hij voorts echter ook maar enigszins ingaat op hetgeen in de beschikking o.a. in punt 5 omtrent de door hem bij huidige vijfde verzoek om internationale bescherming neergelegde kopieën van arrestatiebevelen wordt vastgesteld.

Die concrete vaststellingen, zoals o.a. het feit dat verzoeker geen klaarheid biedt waarom hij niet eerder in staat was deze documenten in kopie neer te leggen, gelet ook op het feit dat zijn vorig vierde verzoek van augustus 2022 dateert en die documenten toen al waren uitgevaardigd, blijven derhalve onverminderd overeind.

Er wordt op generlei wijze afbreuk gedaan aan die en de overige in de beschikking opgenomen gronden. Verzoeker levert hiertoe bovendien geen inspanningen, aangezien hij zijn betoog ter zitting niet concreet op de inhoud van de beschikking van 5 september 2023 betreft en, door louter eerder aangehaalde elementen te herhalen en algemene verklaringen en opmerkingen te formuleren, niet van concrete inhoudelijke repliek voorziet.

5.8. De Raad stelt nog vast dat waar verzoeker ter zitting verklaart dat hij in verschillende Europese landen een vraag tot internationale bescherming heeft ingediend behalve in Duitsland, dit niet correct is. Uit de gegevens in het administratief dossier (o.a. Eurodac Search Result van 21 maart 2019) blijkt namelijk dat verzoeker wel degelijk in Duitsland internationale bescherming heeft verzocht en zelfs meermaals (en op

verschillende plaatsen) in de periode 2017 – 2018. Verzoeker verklaarde bovendien zelf eerder bij een vorig verzoek om internationale bescherming in het verleden internationale bescherming te hebben gevraagd in Duitsland, en daarnaast o.a. ook Frankrijk en Nederland (zie o.a. Verklaring DVZ van 21 juni 2019). Ook in Luxemburg diende verzoeker in het verleden al vergeefs een verzoek om internationale bescherming in.

6. Bijgevolg wordt, gelet op hetgeen voorafgaat, geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 5 september 2023 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker bij zijn huidige vijfde verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aan noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf januari tweeduizend vierentwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter

dhr. M. DENYS,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS